

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Frelserens og vores tjenestegerning

Ældste Massimo De Feo fra Italien
Førsterådgiver i Det Europæiske Område

I julen fejrer vi Frelserens fødsel. Vi tænker på ham, vi beundrer ham, vi tilbeder ham og vi tænker over det, han gjorde for os. Til påske husker ham vi ham så igen, vi er evigt taknemmelige for hans forsoning, og vi

fejrer med glæde og ærbødighed hans opstandelse.

Når vi tænker på de enkeltstående begivenheder i Frelserens liv, hvordan kan vi så fokusere mere på, hvad der skete mellem de mest

hellige begivenheder, hans fødsel og død? Hvordan fejrer vi hans liv, dag efter dag, ud over at fejre de enkeltstående begivenheder, der karakteriserede begyndelsen og slutningen på hans hellige mission på jorden?

Ældste
Massimo De Feo

I sin prædiken til nefitterne sagde han: »... *I kender det, som I må gøre ... for de gerninger, som I har set mig gøre, skal I også gøre ...*«¹

Den eneste sande måde at fejre Kristus på er at følge ham i tjeneste, dag efter dag, ikke kun til jul eller påske.

Efterhånden som jeg lærer mere om Frelserens tjenestegerning og forsøger at efterligne ham, har jeg opdaget, at de tre vigtigste ting i hans tjenestegerning er: *Hvordan han elskede, hvordan han tjente og hvordan han udholdt.*

At elske andre er begyndelsen på vores tjeneste, ligesom det var begyndelsen på Frelserens tjenestegerning. Han kom, fordi han elsker os og elsker Faderen højere end sig selv. Derfor viser vi kærlighed til Frelseren og fejrer hans tjenestegerning, når vi tjener alle Guds børn med kærlighed, ikke fordi vi har fået en opgave som omsorgsgivende brødre og søstre, men fordi vi virkelig elsker andre, som han elsker. Vi tjener ikke på grund af en opgave, men på grund af kærlighed.

At tjene i riget er et afgørende element af vores tjeneste for at etablere Kirken, forrette evangeliets ordnaner og give alle Guds børn mulighed for at vende tilbage til ham. Frelseren tjente utrætteligt i riget, som han havde organiseret, gennem præstedømmets

myndighed, og viste, hvor vigtigt det er at tjene i Kirken. At tjene er kernen i vores tjeneste, ligesom det var kernen i Frelserens tjenestegerning. Han begyndte med ordnancen dåb for at opfylde pagten gennem den rette myndighed, og kaldte derpå sine disciple til at tjene utrættelige til enden, til at etablere Guds rige på jorden.

At holde ud til enden er det element i vores tjeneste, der i sidste ende viser vores sande tro. Herren gav aldrig op, han stoppede aldrig, han trak sig aldrig eller nægtede at tjene. Selvfølgelig havde selv Frelseren sine »øjeblikke«, hvor han følte sig alene eller forladt af alle omkring sig. Han blev fristet, men modstod. Han blev upopulær, hånet og fornærmet, men han holdt aldrig op med at fokusere på sin evige mission og bad aldrig om at blive afløst fra sin hellige opgave. Han gav Faderen det sande tegn på sin tro ved at holde ud til enden. Først der sagde han: »*Det er fuldbragt*«²

Hvordan vil vi vise vores tro, når vi bliver fristet, er trætte eller bliver hånet? Når verdens indflydelse ryster os, eller når vi bliver konfronteret med sygdom eller følelsesmæssige eller verdslige vanskeligheder, vil vores tro da holde os stærke? Vil vi holde ud ligesom Frelseren?

Præsident Russell M. Nelson har sagt: »*En forpligtelse til at holde*

ud til enden betyder, at vi ikke vil bede om at blive afløst fra et kald til at tjene. Det betyder, at vi vil være udholdende i vores stræben efter et værdigt mål. Det betyder, at vi aldrig, nej aldrig, vil opgive en kær, som er kommet på afveje. Og det betyder, at vi altid vil sætte vores evige familieforhold højt, selv i svære tider med sygdom, handicap eller død.«³

Når vi prøver at efterligne Frelserens tjenestegerning, vil vi finde kraft. Når vi *elsker, tjener og holder ud*, ligesom han gjorde, vil vi trække selve Frelserens kraft ind i vores liv.

Når vi tjener, som han gjorde, vil hans fødsel, død og opstandelse bliver mere betydningsfulde for os. Vi vil opdage, at jul og påske ikke kun er *enkeltstående mindedage*, men en *daglig fejring* af Frelserens liv.

Hver dag vil være en ny åndelig fødsel for os, selv en ny åndelig opstandelse, når vores »naturlige menneske« dør for at blive født og leve igen i Kristus.

Må vi fejre jul ved at følge ham og hans hellige tjenestegerning, blive mere og mere som ham hver dag, en dag ad gangen. ■

NOTER

1. 3 Ne 27:21

2. Joh 19:30

3. Russell M. Nelson – Gratitude for the Mission and Ministry of Jesus Christ – BYU-foredrag, 18. august 1998

NYHEDER

Der var engang...

Finn Lykkegaard, redaktør

Menighedsassistent, Slagelse Menighed

Ganske afgjort eventyrligt

Det lyder lidt eventyragtigt, men det er ganske vist. Tidligt på året fik Slagelse Menighed en ny biskop, ja ikke blot det, men et nyt par holdt deres indtog, idet vores nye biskops bopæl ikke var i menighedens område, men hos naboen – Roskilde Menighed. Biskop Niels Hjarup Andersen og hans dejlige hustru Marianne gjorde deres entre og med dem et nyt biskopråd, og det har været et dejligt bekendtskab.

Vores nye biskop er fuld af energi og spændende tanker og blandt disse dukkede en op til et menighedsråd i foråret.

Der planlægges

Alt imens Hjælpeforeningen og kvorummet havde travlt med at arrangere oprettelsen af 2 nye koordineringsråd, meddelte biskoppen ganske uanfægtet, at det også var tid til en social aktivitet. Og han havde såmænd også et forslag. »Hvorfor inviterer vi ikke hele menigheden hjem til mig, så holder vi »skrubbefest« og jeg skal nok skaffe fiskene«. Det er vist, hvad man på engelsk ville kalde en »bold« udtalelse, men så snart en accept – uden besvær – var indhentet hos hans hustru, gik planlægningen i gang.

En del af de glade deltagere ved fiskefesten

Kvorummet stod for tilmelding/transport, Hjælpeforeningen for fordeling af kulinariske opgaver, menighedsassistenten for invitation og biskoppen og hans hustru for – nå ja, resten.

Der blev inviteret til en fantastisk fællesskabsskabende fladfiskefest og tilmeldingerne gik i gang.

I en lille båd, der gynger

Hvorvidt biskoppen sang i sin lille båd, da han skulle skaffe de lovede

fisk, melder historien ikke noget om, men selve operation »Fladfisk« gik ikke helt som ventet. Biskoppen har normalt sine fiskenet stående i fjorden tæt på familiens bolig, og han kan uden besvær hoppe i sin båd og med motorkraft lade sig fragte ud til »fangstpladsen« – men ak. En eller flere ukendte havde – formentlig med en speedbåd – været forbi stedet og væk var både net og de opsatte markeringsflag. Så må man jo sætte nogle

FINN LYKKEGAARD

nye, men så kom næste udfordring: Motoren gik i stykker.

Så biskoppen måtte med håndkraft »ro, ro, ro sin båd« ud til stedet, mens Marianne med flag og net gav en hånd med. Man fristes til at sige »en net historie«.

Men fanget blev de, de friske skrubber, og i et sådant antal og størrelse, at menigheden kunne mættes.

Et velsignet vejr

Det danske sommervejr er jo som bekendt lidt lunefuldt, men på den planlagte dag – lørdag den 27. juli 2019 – hvor tidspunktet var sat til kl. 12.00, viste det sig fra sin allerbedste side. I dagene op til havde der været hede bølge med meget høje varmegrader og stille vejr, men på dag var temperaturen faldet et par grader, og det luftede. Så det var en velsignet dag til det planlagte arrangement. Så »gæsterne« – deltagerne – der kom fra nær og fjern (og mest fjern) nød dagen og selskabet, de døde fisk og tilbehøret samt omgivelserne i fulde drag.

Flot fremmøde og flot traktement

Når 2. kvartals nadvermødedeltagelse i snit var knap 50, så må ca. 40 siges at være ganske flot, selvom enkelte var gæstende fra andre menigheder. De færreste havde besøgt biskoppen og hans hustru før, så det var tydeligt, at alle nød de indbydende omgivelser.

Man var sådan lidt sin egen kok, idet man i køkkenet fik mulighed for – efter

kyndig vejledning fra Marianne – at pakke sin egen fisk (der »svømmede« rundt i en balje) ind i folie med krydderier, smør og diverse klargjorte urter. Når man så afleverede sin »madpakke« til grillmesteren, skulle man huske to ting – hvor den lå på grillen, samt hvornår den skulle vendes/hentes (nå ja, tre ting). Derefter kunne man i ro og mag gå tilbage til køkkenet, finde en tallerken og tage sig de øvrige tilberedte godter: Kogte kartofler, flere slags kartoffelsalat, flere slags pastasalat, en farvestrålende grøn salat, diverse dressinger m.m. samt snittede gulerødder og peberfrugter.

En æra ender

Finn Lykkegaard, redaktør

En uventet pakke

En dag en gang i sommer lå der en seddel fra posten med besked om, at der lå en forsendelse til mig i postbutikken i vores lokalbrugs. På sedlen stod som afsender »J.H. Bendtsen«, og jeg tænkte: »Hvad mon min gamle ven Jørn har sendt til mig? En artikel til Liahona måske?«

Jeg drog til butikken og fik udleveret forsendelsen og kunne straks – alene ud fra størrelsen og vægten – forstå, at det ikke blot kunne være en artikel, men hva' så?

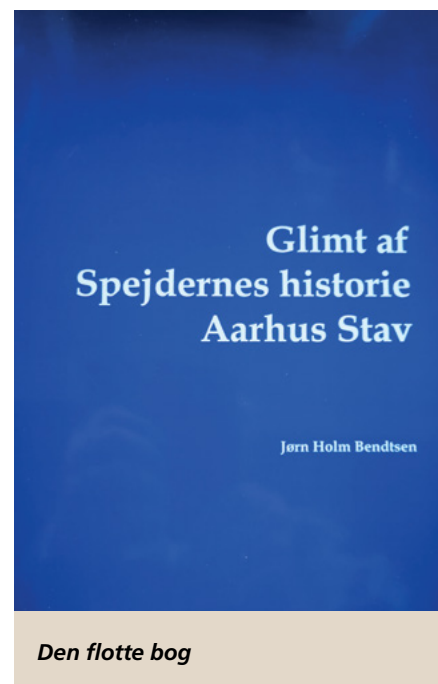
Jeg skyndte mig hjem og flåede pakken op og fandt en flot, blå tung

Mon ikke det lokker

Det var en herlig lørdag eftermiddag i gode venners lag, hvor både ånd (gennem samtaler) og legeme blev vederkvæget. Ingen tvivl om, at vi alle i vores turbulente verden har et stort behov for »frikvarter«, der ofte kan opnås gennem socialt samvær med vores søskende, når blot vi kan lære at sætte tid af til det og hjælpe hinanden med de nødvendige opgaver.

Det var et godt initiativ, biskop – en stor tak skal lyde til dig og din skønne hustru fra medlemmerne for jeres eksempel. ■

bog: »Glimt af Spejdernes historie, Aarhus Stav«.

Gennem årene har denne gode og flittige mand med hjælp fra diverse andre ledere samlet en kavalkade af beretninger m.m. omkring spejderarbejdet – hovedsageligt fra Aarhus Stav – fra begyndelsen af 1950erne og op til »vor tid«. Beskrivelsen af møder, ture, lejre inkl. fælleslejre for de to stave samt jamboreer inkl. vores "Far West" i Danmark og den europæiske i Brexbachtal er med – virkelig fornøjelig læsning, men også en påmindelse om, at æraen »Spejderarbejdet i Kirken i Danmark« definitivt er slut – for nogle af os ret trist.

Et tilbageblik

Også i Københavns Stav eller rettere Københavns Gren tog spejderarbejdet sin begyndelse i 1950erne med hele to patruljer – Egern og Panter – alt under

kyndig og fornøjelig ledelse af bror Flemming Hall og på et tidspunkt med et ikke-medlem – Torben – som brav assistent. Vi var ikke mange. Af drenge husker jeg ud over mig selv brødrene Hatting, Bent Quist og Georg Knudsen, men vi holdt sommerlejre og deltog i Heimdal Divisionens arrangementer under Det Danske Spejderkorps.

Gennem årene gik det lidt op og ned. Tilhørsforholdet til Det Danske Spejderkorps ophørte. Men i de sidste ca. 15 år af forrige århundrede skete der en opblomstring i samme periode, hvor de skandinaviske jamboreer blev gennemført. Men så døde det så småt ud.

En »ensom« kamp

I en periode kæmpede ledere fra begge stave en kamp for at få organiseret kirkens spejdere »rigtigt«. Forsøg på et tilhørsforhold til BSA (Boy Scouts of America) med reference til Kirken mislykkedes – naturligt nok på grund af nationalitet. Et tilhørsforhold til et af de danske spejderkorps kunne ikke lade sig gøre, bl.a. på grund af måden, hvorpå Kirken kalder sine ledere. Så resultatet endte med vores eget danske Sidste Dages Hellige-spejderkorps, hvor vi fik udarbejdet en særdeles glimrende håndbog – den blå – der sikkert stadig findes rundt om i menighederne.

Fra Kirkens side var der officielt ikke rigtig nogen hjælp. Da Kirken (i USA) jo i mange år har været tilknyttet BSA, har man alene benyttet sig af

de materialer, der blev fremstillet og udsendt derfra. Det var da også en del af det materiale, der blev anvendt til vores blå håndbog.

Men udfordringer var der. Dels var det jo klart, at ikke alle menigheder var lige gearret for spejderarbejde. Det krævede, at der var brødre, der – om ikke brændte for sagen – så dog var villige til at bruge den ekstra tid på lejre m.m. Dels var det jo ikke sådan, at drengene – som uden for Kirken – meldte sig ind af lyst, men det var jo aktiviteten, vi havde.

Skiftende programmer

Omkring år 2000 udsendte Kirken – ad flere omgange – nye programmer for de unge mænd. Målsætningsprogrammer, der i første omgang også indeholdt en »lejrdele«, men som dog i senere udgaver af programmet udgik. Interessant, al den stund vores unge piger (kvinder) gennem årene har haft en særdeles god lejr håndbog.

Samtidig ophørte de skandinaviske jamboreer. Den sidste blev afholdt i

Et udsnit af deltagerne ved jamboreen i Danmark

FINN LYKKEGAARD

Al jamboreen var et stort projekt ses af følgende skema:

	Karl-Ove Bikov ØVERSTE ANSVAR ØFENTLIG MENIGHED KONTAKT TIL LÆRE PR ØKONOMI		Eivin Kristensen LEDER FOR FØRRE FÆLLETS SØKERHED NØDHJÆP KOMMUNIKATION Eivin Kristensen VANDREPROVNING Komité 1 TØRLEFORHOLD
Finn Lykkegaard LEDER FOR PROGRAMMET SPEJDERAKTIVITETER UNDERLEJRE MÅD			
Anne Lis Christensen FØRSTELINING	Poul Erik Holm Jensen STÅBØY FØRBEREJNING		
Hjersø Otergaard og Ole Støffensen HJÆP	Lodvig FORLEJRE CAMPING		
Jesper Pihlsen GOOD-TURN	Karl-Ove Bikov SENDELIGENS MODER		
Finn Dukum Larsen UDFUGTER	Hilge Nørring LEJREAVIS		
Thomas Bikov LEJREAVIS	Karl-Ove Bikov FOR LEJRE INFORMATIONER		
Finn Lykkegaard LEJREPLADSEN	Jan Krebsberg TELMELDINGER		
Lars Otergaard SPEJDERAKTIVITETER	Jan Krebsberg BØGHOLDERIKASSE		
Lars Kong SKORT	Karl-Ove Bikov BUDGET		
Hans Henrik Jørgensen LEJRE FOR 16-18 ÅRIGE	Karl-Ove Bikov GOOD-TURN FORBEREDELSE		
Jens Holm Bendtsen UNDERLEJRE 1			
Ken Kim Hall UNDERLEJRE 2			
Svege UNDERLEJRE 3			
Svege UNDERLEJRE 4			
Finn UNDERLEJRE 5			

Alle disse opgaver blev så af de ansvarlige beskrevet i detaljer. Disse kan ses i papirudgave i menighederne.

Liste over ledere ved jamboreen i Danmark

JØRN HOLM BENDTSEN

Sverige i 1998 og skulle være efterfulgt af en i Finland i 2002, men af forskellige årsager blev den aflyst. Fra Københavns Stavs side forsøgte vi at få tilladelse fra områdepræsidentskabet til at arrangere den i Danmark, men fik i stedet til opgave at arrangere en aktivitet for alle unge over 14 i de 4 stave, der dengang udgjorde tempeldistriktet. Dette førte som omtalt i en tidligere artikel til afholdelsen af TFY i 2004, der igen førte til »indførelsen« af EFY i Europa – nu FSY.

Men stille og roligt afgik spejderprogrammet ved døden, selvom UM Drenglejr for stavene sammen dog – heldigvis – blev bibeholdt, om end i forskellige variationer.

Et nyt program

I skrivende stund har vi erfaret, at Kirken nu barsler med et nyt program, der skal erstatte alle hidtidige aktivitetsprogrammer for Primary, UK og UM. Et program, der åbenbart også indeholder noget om lejre. Dette er – uden tvivl – affødt af, at Kirken med udgangen af 2019 afslutter det mangeårige samarbejde med BSA. Nærmere vil blive bekendtgjort ultimo 2019, men oplysninger kan findes på »childrenand-youth.ChurchofJesusChrist.org.«

Vi venter med spænding og håber, at også fremtidens unge får lov at opleve spændende udendørs aktiviteter sammen i Kirkens regi.

Tak for mange gode ture og tak, Jørn, for din hilsen. ■

Nyt tempelpræsidentpar

Finn Lykkegaard, redaktør

Som tiden dog går

Som omtalt i et tidligere nummer af Liahona var 1. november 2019 »skiftedag« i templet – noget de, som har besøgt templet i løbet af november måned, uden tvivl har observeret.

Det betød et farvel til det gamle præsidentskab, præsident og søster Olsson, præsident og søster Ravn-Petersen og præsident og søster Svensson. Præsident Olsson kendte vi jo – lidt – i forvejen, da han forinden tjente som områdehalvfjerdsleder og flittigt besøgte menighederne i Danmark. Søster Olsson var et nyt, men herligt bekendtskab. De drager nu hjem til Stockholm-området og vil være savnet.

Præsident og søster Ravn-Petersen drager hjem til Århus, så dem vil vi sikkert møde af og til i templet, og det samme gør sig uden tvivl gældende for præsident og søster Svensson, der drager over Sundet til Helsingborg.

Vi ønsker alle 3 par held og lykke med en stor tak for 3 gode år.

Det nye tempelpræsidentpar

Præsident Hans Hjarup Andersen og søster Lis Dan Andersen er jo på ingen måde »ukendte« i Københavns Stav, men vil nok for mange i Århus Stav (og Malmø) være et nyt bekendtskab. De tilhører Frederiksberg

Menighed, hvor søster Andersen tidligere har tjent som præsident for Hjælpeforeningen. De er begge 65 år og har været gift siden 1972.

De har 7 børn, hvoraf 2 – Johannes og Anders – er døde. Fire af de øvrige er gift og har – foreløbig – skænket dem 6 børnebørn.

Det nye tempelpræsidentpar, Hans og Lis Andersen

Præsident Andersen har en afsætningsøkonomisk uddannelse og har arbejdet med markedsføring i mere end 30 år. Siden 1994 har han drevet selvstændig virksomhed med konsulentopgaver, senest som jobkonsulent.

Søster Andersen er uddannet kontorassistent og receptionist og har arbejdet i forskellige virksomheder, men har i størstedelen af årene taget vare på børnene hjemme samt passet virksomhedens regnskab.

Kaldelser i kirken

Præsident Andersen har siden september 2009 tjent som patriark i Københavns Stav og har tidligere tjent i en lang række kaldelser som f.eks. lærer, UM-præsident (menighed og stav), kvorumspræsident, gruppeleder, biskop (Allerød) og medlem af højrådet.

Søster Andersen har tilsvarende tjent i mangfoldige opgaver, herunder ligeledes lærer, i præsidentskab i UK, Primary og Hjælpeforeningen i både menighed og stav ligesom de sammen har været ansvarlig for flere ungdomsstævner.

Stor tempelerfaring

Selvom der uden tvivl vil være mange nye erfaringer, der skal gøres, kommer det nye præsidentpar ikke uden gode erfaringer fra tempeltjeneste.

Begge har tjent som tempeltjenere i såvel København som Stockholm og Bern i Schweiz. De har tjent på en 3½

måneds mission i templet i Stockholm, og præsident Andersen har desuden tjent som koordinator og besegler, mens søster Andersen tjente som sekretær for tempelpræsident Dee Jacobs.

Begge ser med stor spænding, glæde og forventning frem til de kommende opgaver.

Ikke alene

En præsident i Kirken arbejde jo som bekendt aldrig alene, men har rådgivere ved sin side. Således er det også i templet, hvor præsidenten har

sine rådgivere og præsidentinden sine assistenter. I skrivende stund er kaldet som 1. rådgiver og assistent bror og søster Richard og Helmi Andersen fra Allerød og som 2. rådgiver og assistent bror og søster Per og Dorrit Olsen fra Gladsaxe 1. Menighed.

Liahona vil i et senere nummer bringe en artikel om begge rådgiverpar.

Et stort tillykke til vores nye ledere i templet samt til os alle, der glæder sig over at vide, at Herren er med os og passer på os – også der. ■

En uventet mail

Finn Lykkegaard, redaktør

En mor skrev

At samle materiale sammen til Liahona er af og til ikke så let – især ikke, når vi mangler en repræsentant i Århus Stav. Derfor bliver man ekstra glad, når der pludselig dumper en mail ind fra et medlem, der gerne vil deltage.

Således forleden morgen. Der kom en mail fra søster Julie Barkou, der skrev følgende:

Julies mail

»Vores søn Valdemar blev 8 år i sommerferien og blev døbt dagen efter. Han skrev sin egen tale efterfølgende og vil gerne dele den i *Liahona*.

Kærlig hilsen, Julie Barkou, Brynjar Hafsteinsson og Valdemar Björn Barkou Brynjarsson«

Jeg var selv 8 år, da min familie mødte Kirken i Nyborg. Jeg har sikkert holdt nogle taler i vores lille gren, men den første tale jeg erindrer sikkert, holdt jeg som 10-årig ved en distriktskonference i Odense (i danseskolens lokaler i Kongensgade). Et billede findes stadig i en gammel udgave af »Stjernen«.

Så jeg åbnede med glæde og spænding Valdemars medsendte tale. Den rørte mig, og jeg skrev omgående tilbage, at vi med glæde ville bringe Valdemars tale. Så her er den:

Valdemars tale

Min dåb og min forberedelse til dåb

Den 20. juli blev jeg døbt. Det var en god dag. Jeg blev døbt i Horsens.

Min familie og venner var kommet for at se mig blive døbt.

Jeg havde rigtig mange sommerfugle i maven hele morgenen.

Min mor og bedstefar holdt tale for mig. Min onkel Jonathan sang og spillede musik for mig til dåbsmødet.

Min pabbi døbt mig. Jeg kan huske, at vandet var varmt. Det føltes rart at være nede i vandet. Det var sjovt, da jeg kom op af vandet, tøjet var nemlig helt vildt tungt. Jeg følte mig godt tilpas, da jeg var blevet døbt. Jeg var meget glad.

Da jeg kom op af vandet, var nogle af sommerfuglene allerede fløjet væk.

Min pabbi gav mig Helligåndsgaven. Der stod en hel cirkel af mænd med præstedømmet rundt om mig, som i en lille hule. Jeg kan ikke huske, hvad der blev sagt, men min pabbi har fortalt mig, at jeg fik at vide, at jeg har en stærk ånd, og at jeg vil hurtigt lære at føle Helligånden.

Jeg havde virkelig glædet mig til min dåb.

Hjemme hos min familie har vi læst i Mormons Bog og i Biblen. Vi læser hver aften ved aftensmaden.

Jeg har selv lært at læse, så nu kan jeg selv læse i både Mormons Bog og Biblen. Det er jeg glad for, at jeg kan. Nu læser jeg i Mormons Bog hver aften, inden jeg skal sove.

Jeg har lært at bede bønner. Jeg har bedt bønner, når jeg har haft svært ved at falde i søvn, og det hjælper.

Jeg har gået i VDR-klassen, og i Primary har jeg lært at vælge det rette.

**Valdemar
Björn Barkou
Brynjarsson**

Noget af det rette er at kunne hjælpe andre. Jeg skal også være sød ved mine søskende. Jeg skal også høre efter, hvad mine forældre siger.

Jeg blev døbt, fordi jeg vil være medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Og fordi jeg vil følge Jesus. Jeg elsker Jesus og vil gerne gøre, som han gør.

I Jesu Kristi navn, Amen.

Gå hen og gør ligeså

Tak, Valdemar, for din fine tale. Mon ikke hovedparten af læserne blev døbt, fordi de ønskede at blive medlemmer af Kirken og gerne vil følge Jesus. Så måske er der et eller andet i denne unge mands tale, vi hver især kunne overveje. ■

En hilsen i december

Finn Lykkegaard, redaktør

Så gik der et år

Når dette læses, nærmer vi os årets afslutning – jul og nytår er lige rundt om hjørnet.

Det er derfor naturligt, at vi fra redaktionens side ønsker alle vore abonnenter en rigtig glædelig jul og et velsignet nytår.

Må Herrens fred fylde vores sjæl og sind i denne tid og lad os sprede glæde og godhed omkring os.

Tak til alle, der i årets løb har bidraget til bladet med stort og småt.

Vi ser frem til at høre fra mange af jer i det kommende år. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■